

Metode for tilskrivning af CO₂-gevinster fra VE-anlæg til kommuner

Uddrag fra "Energi- og CO₂-regnskabet. Metode og data til Energi- og CO₂-regnskabet" fra Energistyrelsen.

I oktober 2016 udgav Energistyrelsen en metodebeskrivelse for Energi- og CO₂-regnskabet. Af den fremgår det på side 5, hvordan CO₂-gevinster produceret fra forskellige vedvarende energianlæg tilskrives kommunerne:

- VE-produktion og CO₂-gevinst tilskrives som udgangspunkt den kommune, hvor anlægget geografisk er placeret, også kaldet beliggenhedskommunen. Hvis en investorkommune ønsker at medfinansiere opstilling af VE-anlæg i en anden kommune, f.eks. via direkte ejerskab eller skattebaseret lånegaranti, kan det være rimeligt, at investorkommunen får andel i VE-gevinsten. For at undgå dobbelttælling i den situation skal de to pågældende kommuner derfor aftale den procentvise fordeling af VE-gevinsten fra det pågældende VE-anlæg.
- Gevinst fra havvindmøller allokeres ikke til de enkelte kommuner, men indgår i residual-el (nationale elmix).
- VE-produktion og CO₂-gevinst fra kystnære møller skal i nogle situationer fordeles mellem to eller flere "beliggenhedskommuner". Disse kommuner er berettiget til 50 % af den totale gevinst. De resterende 50 % allokeres til det nationale elmix. Se i øvrigt "Vejledning i kortlægningsmetoder og datafangst til brug for kommunal strategisk energiplanlægning", Energistyrelsen, opdateret oktober 2016
- Landvindmøller tæller som udgangspunkt med i den kommune, de er fysisk placeret i, men der tillades en vis dobbelttælling, så længe den opgøres, jf. SEP-vejledningen (SEP=strategisk energiplanlægning).
- Indkøb af certificeret grøn strøm kan ikke godskrives i elforbruget.